

OBBE is een Friese of Groningse verkorting van ODBERT

-----door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Samengestelde Germaanse naam:

1] 'Od-' = 'erfgoed';

2] '-bert' = 'schitterend', 'prachtig', 'stralend'.

Dus 'schitterend op/in het erfgoed'.

*

Obert (ook **Otbert**) van **Himmerod** o.cist., Duitsland; monnik; † **vóór 1222**.

Feest 26 december.

Obertus was een lekenbroeder in het cisteriënzerklooster Himmerod in de Eifel. Dertig jaar lang vervulde hij daar de taak van ziekenbroeder met grote opgewektheid. Toen werd hijzelf ziek. Hoewel hij gedurende twintig jaar hevige pijnen moest doorstaan, leed zijn goede humeur er niet onder; hij was een voorbeeld voor al zijn medebroeders.

Eindelijk brak het uur aan waarop hij van hier zou worden weggenomen. Het was 26 december. De andere monniken hadden zich rond zijn sterfbed verzameld om de gebeden van de stervenden te zingen. Plotseling ging de zieke rechtop zitten, met zijn ogen gericht naar de hemel en een gelukzalige uitdrukking op zijn gezicht. Op bevel van vader abt legden ze hem weer rustig neer.

Toen hij bij kennis was gekomen, vroegen de omstanders of hij zich herinnerde dat hij zo vreemd had gereageerd. Hij jammerde: "Waar ik nu ben, wil ik helemaal niet zijn. Ik was al in de hemel, en hoorde de engelen zingen en een prachtig orgel speelde muziek." Diezelfde dag nog is hij in vrede gestorven.

*

Oelbert (ook **Ulbert**) van **Oosterhout** (ook **van Breda**), Nederland; martelaar?; † **12e eeuw**.

Feest 22 oktober.

Bandieten waren op heterdaad betrapt, toen zij een roofmoord pleegden, maar ze hadden weten te ontkomen. Op hun vlucht passeerden ze de plek waar Oelbertus juist de ploegarbeid op zijn akker even had onderbroken om een dutje te doen. Gauw gooiden de kerels hun bebloede dolk naast hem neer en gingen er vandoor. Toen enige tijd later de gerechtsdienaren daarlangs kwamen, zagen zij de boer voor de moordenaar aan en sloegen hem het hoofd af. Zijn lichaam werd zo lang in een kapelletje opgebaard.

De oude verhalen weten te vertellen dat de romp weer opstond en terugging naar de plek waar het hoofd nog was achtergebleven. Hij raapte het op en droeg het terug naar de kapel. Op grond van dit wonder werd Oelbert beschouwd als een groot heilige.

Men zegt ook dat zelfs het vee in de gaten had dat het hier om een heilige ging. Gewend aan de arbeid op het land, blef het nu dagenlang uit eigen beweging, zonder leidsels of teugels of enige andere tussenkomst van een mens, hout en ander bouw materiaal aandragen voor de bouw van het kapelletje dat ter ere van Sint Oelbert werd opgericht.

Later werden de stoffelijke resten overgebracht naar de kerk van Oosterhout, maar in de loop van de geschiedenis zouden ze vervoerd zijn naar de Zuid-Franse stad Toulouse.

Tot op de dag van vandaag heeft Oosterhout een Sint-Oelbertcollege.